

i Danmark går forrest og sørger for, at børnene også får de bedst mulige rettigheder i Danmark.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KD):

Jeg kan ikke lade være med indledningsvis lige at give et par kommentarer til den ordveksling, der har været her senest mellem hr. Per Dalgaard og fru Line Barfod om efterlevelse af konventionerne. Jeg synes jo nok, det havde været mere interessant, hvis hr. Per Dalgaard var optaget af, om f.eks. USA tiltrådte børnekonventionen, end af mere spekulative synspunkter i forhold til udviklingsbistand i øvrigt.

Det kunne være interessant, hvis hr. Per Dalgaard og Dansk Folkeparti var lige så nidkære i forhold til USA's efterlevelse af forskellige konventioner og internationale aftaler, som man altså er i forhold til visse udviklingslandes. Ikke at den ene skal undgælde for den anden i den her sammenhæng, men det synes jeg da havde været på sin plads.

Fra Kristendemokraternes side skal der ikke herske nogen tvivl om, at vi tillægger børnekonventionen enormt stor betydning, først og fremmest selvfølgelig i forhold til at sikre børns rettigheder i vores eget samfund og barnets bedste, for nu at bruge et af børnekonventionens helt centrale udtryk.

Børnekonventionen er også vigtig som retskilde i dansk ret, og den har også den vigtige funktion, at vi jo med jævne mellemrum skal afrapportere til FN's Børnekomité. Det sidste synes jeg måske ikke mindst er væsentligt at understrege, for det er med til at sikre, at vi faktisk til stadighed har en debat herhjemme om børnekonventionens funktion i forhold til både dansk lovgivning og til at sikre børns rettigheder i vort eget samfund.

Der har jo ved de forskellige afrapporteringer og tilbagemeldinger, der er givet fra FN's Børnekomités side, været noget at komme efter, og nogle af anbefalingerne har faktisk også ført til, at Folketingets partier inklusive mit eget har fremsat beslutningsforslag for at efterkomme noget af den kritik, som er givet fra FN's Børnekomités side.

Lad mig i den forbindelse nævne, at Kristeligt Folkeparti, nu Kristendemokraterne, har fremsat et par beslutningsforslag i forlængelse heraf, f.eks. om en børneombudsmand for at forbedre børns klagemuligheder. Jeg vil også nævne, at

vores beslutningsforslag om at forbedre børns rettigheder – det, at børn skal høres i forbindelse med de svære og konfliktfyldte samværsager – er direkte inspireret af noget af den kritik, som er kommet fra FN's Børnekomités side.

Med disse ord vil jeg godt sige, at vi tillægger børnekonventionen og den fortsatte debat om implementering af den i dansk lovgivning stor betydning.

Når det så gælder det, som SF's beslutningsforslag mere direkte tager sigte på, nemlig spørgsmålet om direkte inkorporering i dansk lovgivning, skulle man sådan set tro med det, vi normalt siger på børneområdet, at det lige ville være en sag for Kristendemokraterne at støtte. Lad mig bare sige, at vi ikke er fuldt ud overbeviste om, at det er så god en idé endda.

Dels har vi jo Inkorporeringsudvalgets indstilling, som altså er negativ i forhold til, at vi tager fat på at inkorporere børnekonventionen umiddelbart, dels synes jeg også, at det, der taler for måske ikke at gøre det, er, at vi faktisk med den her afrapporteringsmekanisme, vi har fået herhjemme omkring børnekonventionen og vores opfølgning af den, i virkeligheden har sikret det, som kunne være målet med børnekonventionen på nationalt niveau, nemlig at vi til stadighed gennemanalyserer vores egen lovgivning for at se, om vi nu har gjort det godt nok, eller om der stadig væk er noget at komme efter.

Jeg tror ikke, at en direkte inkorporering ville betyde noget, eller i hvert fald ikke meget, men hvis det endelig skulle være det, altså at det ikke var meget, så kunne man selvfølgelig godt gøre det alligevel. Men det ville ikke betyde noget for børns retsstilling i vores samfund. Jeg tror, at det mere drejer sig om den konkrete lovgivning, hvor både vi og også SF med henvisning til børnekonventionen fra tid til anden har fremsat forskellige forslag her i Folketinget.

Kl. 14.20

Der, hvor jeg måske kunne bringes til at overveje det positivt, er i forhold til, hvilket signal det vil sende til omverdenen. Jeg vil ikke undervurdere den betydning, det kan have, at lande, som vi ville ønske tog børnekonventionernes bestemmelser mere alvorligt bl.a. med en direkte inkorporering i deres lovgivning, fordi lovgivningen generelt er mangelfuld, ville finde det af betydning, at vi også kunne sige det og ikke kunne blive skudt i skoene: Jamen I har ikke selv inkorporeret den, hvordan kan I så sige, at det skal vi gøre?